

Sống chết là một đnh luật, một chi c c u mà ai cũng phải đi qua. Gi t s ng mai trên th m c non. Chi c lá khô r i trong bu i chi u vàng. M i t o v t, t con ng i cho đ n m t gi t s ng, m t chi c lá, đ u có sinh và có di t”. Ch Hà đ c đầu đó. M i hôm nào đây, ch đã dùng đ an i ông láng gi ng Paul, khi b t g p ông c đ ng ng n ng bên c a s trong m t bu i chi u.

Bà Karen, v ông, qua đ i năm tr c đó. H n nhiên không phải c Paul không biết đ n l m t còn c a t o v t, nh ng nh c Paul tr l i ch Hà: “Hi u biết bao gi cũng đ h n ch u đ ng”. Thi u c bà Karen, ông s ng nh m t ng i m t bóng, su t ngày lay hoay nh tìm ki m chính mình. Không ai biết ông bà g p nhau t bao gi nh ng không th y h có con cái gì. Th nh tho ng m t ng i bà con hình nh xa l m, ghé thăm. Th gi i c a ông bà c là căn nhà tr t hai phòng ng và khu v n nh sau nhà. Nh ng b i hoa hu vàng đ c tr ng đ c hàng rào. Chi c gh dài cũ và nh ng câu chuy n h thì th m v i nhau, có th đ c l p đi l p l i c tr m l n. Dù sao khi c bà Karen m t, m t n a th gi i c a c Paul cũng chết theo. Nh ng b i hoa đ c hàng rào không ai chăm sóc. C Paul, t đó, ít ra ngoài. Th nh tho ng, c v n song c a nhìn ra khu v n tr ng, chi c gh cũ l loi, nh ng b i hoa hu b m a xoi b t g c. Cũng qua cánh c a đó, có l n ch Hà b t g p hai gi t n c m t già nua l n trên đôi má nh nheo c a c Paul.

Trong “cul-de-sac” g n bi n này ch có ch ng ch c ngôi nhà, n i nhau thành m t vòng tròn chung quanh m t sân c nh . T xóm nhà đi b đ c con đ ng h p c t ngang đ i thông, ch ng 5 phút là đ n bi n. H u h t gia đình là ng i sinh ra hay đ nh c lâu năm trên x n y, ngo i tr m con ch Hà, m t ng i M g c Vi t. Ch ng ch th t l c trên đ ng v t bi n. Ch sinh đ a con trai đ u lòng t tr i t n n Thái Lan. Tháng 12 năm 1980, ng i ph n hai m i b y tu i, m đ a con trai m i sáu tháng b c xu ng phi tr ng qu c t Logan, thu c thành ph Boston. Không cha m , anh em. Không bà con thân thu c. Nh ng năm đ u m con ch Hà s ng trong căn phòng do m t h i t thi n thuê dùm Dorchester. Nh có căn b n s ph m t tr c, ch h c ti ng M khá nhanh. Sau khi hoàn t t khóa cán s y t t i m t tr ng hu n ngh , ch xin đ c m t vi c làm t i b nh vi n thành ph Boston. Ch ít khi ra ngoài. Khi đi ch mua s m, ch ch ng bu n trang đ i m nh c tình làm cho mình già h n và x u đi. Nh ng làm sao che gi u đ c thân hình thon nh , làn da tr ng m n màng, khuôn m t tròn và đôi m t đen nh ng r t bu n c a c a m t cô gái Vi t còn trong tu i thanh xuân. Ch đã đóng cánh c a s nhìn ra khu v n đ i ch , dù n i đó lá mùa thu v n đ p, hoa mùa xuân v n n , ti ng ve v n reo vang trong m i đ hè v .

Đã a Con Cũ a Bìn

Tác Giả: Trn Trung Đo

Chúa Nhật, 30 Tháng 11 Năm 2008 05:58

Ch Hà không thích thành phố. Khi dành dụm để sống trên đảo, anh mua căn nhà nhỏ ở quận Plymouth, một vùng ven biển, cách Boston chỉ 20 dặm về phía nam. Anh nghĩ việc bỏ nhà và tìm kiếm một công việc khác tại một trung tâm y tế dành cho người già ở gần nhà. Năm đó, anh Hà ba mươi tuổi. Một người bạn trẻ đẹp và đầy sức sống, anh có thể đã sẵn sàng xây dựng cho mình một gia đình mới trong cuộc đời mới. Nhưng bạn anh không thích người đàn ông hàng xóm thì anh có thể kết hôn với người khác. Nhưng anh vẫn một mình với đứa con thơ, sống trong tháng năm trầm lặng. Họ hiếm khi gặp nhau. Đã a con trai của anh là niềm vui, là hy vọng, là tất cả quá khứ, hiện tại và tương lai của anh góp lại. Một ngày của anh bắt đầu với việc đưa con đến trường, đi làm ở viện dưỡng lão, dạy con làm bài tập, dạy con học thêm tiếng Việt và ra biển ngắm cá mập. Và cuối cùng, ngoài trời nắng khi mùa bão và mùa đông giá rét, một ngày của anh Hà bao giờ cũng chờ đợi một buổi sáng nắng ấm bên biển. Ngay cả những khi không đi cá mập, anh vẫn ra ngắm nhìn biển. Im lặng như một người nghe tiếng thì thầm vọng về từ một nơi xa xôi.

Chợ gần gũi với biển đến nỗi đã a con trai anh cũng được đặt tên là Bìn. Hàng xóm gọi nó Ben, theo âm Mỹ không có dấu. Khi anh con anh Hà mới đến, hàng xóm láng giềng, vẫn quen với sự yên tĩnh, ít khi ai cũng có phần ngạc nhiên, nhưng dần dần họ quen đi. Tiếng khóc, tiếng cười của anh đã a bé không còn báo động sự ồn ào, không còn mang đến sự phiến toái, trái lại báo hiệu một sự sống đang đâm chồi. Tiếng bé mang niềm vui đến thôn xóm như vẫn thì thầm vọng về từ tiếng cười.

Lê Văn Bìn hay Ben Le, lớn nhanh như thổi, trông khác hẳn với những đứa da ngăm đen và mái tóc phía trước húi quăn lúi. Trong “cul-de-sac” nhỏ này, mọi người, nhất là ông bà Paul, cũng và xem Bìn như là con chung. Ngày sinh nhật 11 tháng 6 mới năm của anh bé trở thành ngày hội của xóm. Mọi người đóng góp một món quà nhỏ, một chùm bong bóng. Năm nào cũng thế, bà Karen tay làm chủ bánh sinh nhật thật to cho Bìn. Bìn học bơi rất sớm và cũng bơi rất giỏi. Bất cứ khi nào rảnh rỗi là cậu ra biển, phi mình trên cát, trên sóng. Bìn học bơi và rất ngoan. Nếu ai hỏi về tiếng bé mà có gì khi không nhìn, nó không ngần ngại chỉ con tàu đang chụm ngoài khơi, và mọi người đều trở thành thủy thủ trẻ.

Năm lên 7 tuổi, lớn đầu tiên Bìn mua một chiếc váy ba của nó: “Tiếng Chris có ba, tại sao con không có?” Ch Hà không hiểu con: “Ba của con chết trên đảo sống với thiên nhiên khi con chưa ra đời”. Tiếng bé thắc mắc: “Tại sao?” Ch không biết phải giải thích sao khác hẳn với anh đã a bé bày tỏ, ngoài việc trả lời: “Tại sao. Ba con chết trong một tai nạn trên biển”. Bìn hỏi tiếp: “Tại sao n gì hả mẹ, mẹ chỉ cần tàu tông nhau?” Ch Hà vuốt mái tóc quăn của con, âu yếm: “Không phải. Con còn nhớ, mai một con lớn hơn mẹ sẽ kết hôn thì tại sao n này cho con nghe”. Ch lấy trong hộp giấy tờ cũ, nhìn tờ Việt Nam, tấm hình đen trắng của một thanh niên chụp hai mươi tuổi đang ôm cây đàn guitar đứng dựa vào tường và cười: “Đây là hình của ba con”. Bìn nhìn chăm chăm vào tấm hình đen trắng, đã lên đầu xuống, lút ngang, lút đục, cố tìm một nét quen thuộc, một chút liên hệ với người trong ảnh mà lâu nó không biết. “Con

giĩ ng ba không?” thĩ ng bé hĩ i. Chĩ lĩ i gĩ t đĩ u: “Giĩ ng chĩ , nhĩ ng con giĩ ng mĩ nhiũ u hĩ n”. Bĩ n không chĩ u: “Con giĩ ng ba nhiũ u hĩ n vì da và tóc cũ a ba cũ ng giĩ ng nhĩ cũ a con”. Chĩ Hà cũ i, đĩ nh giĩ i thích vì tĩ m hình đen trĩ ng chĩ không phĩ i vì da và tóc, nhĩ ng lĩ i thĩ . Thĩ ng bé không hĩ i thêm nhĩ ng tĩ đó, nó cũ ng đĩ n đĩ n biĩ t buĩ n tĩ i khi bĩ n thĩ ng Glen, thĩ ng Chris cũ ba đĩ a đi xem đĩnh baseball, basketball cũ nó thĩ không. Chĩ Hà an iĩ con. Sinh nhĩ t cũ a Bĩ n, chĩ mua cho thĩ ng bé hai món quà, thay vì mĩ t. Chĩ bĩ o món quà sau là quà cũ a ba. Chĩ đĩ a Bĩ n đi chĩ i baseball vĩ i đĩnh thĩ ng Glen, thĩ ng Chris. Nhiũ u khi chĩ phĩ i ngĩ i hàng giĩ , cũ khi đĩ n khi trĩ i sĩ p tĩ i, bên sĩn cũ đĩ đĩ i con.

Thĩ ng Chris, đĩ a bé mà Bĩ n hay đĩm ra làm ví đĩ , là con cũ a anh Brian, ngĩ i đĩn ông gĩa vĩ , iĩ cách nhĩ chĩ Hà chĩ ng hai đĩ m. Anh tĩnh nguyĩ n giĩp chĩ Hà đĩ a đĩn Bĩ n mĩ i lĩ n tĩ p đĩ t vì hai đĩ a bé cũ ng chĩ i chung mĩ t đĩ i bóng thiũ u nhi. Chĩ tĩ chĩ i mĩ c dù nhiũ u khi phĩ i xin nghĩ vĩ c sĩ m đĩ đĩ a đĩn con. iĩ nghĩ sĩ đĩ n đĩ n lĩ thuĩ c, chĩ nghĩ thĩ . Chĩ biĩ t Brian rĩ t tĩ tĩ , lĩ ch sĩ và đĩ nhiĩn, cũ cũ m tĩnh riĩng vĩ i chĩ . Mĩ t lĩ n bên bĩ biĩ n chĩ suĩt xiũ lòng khi Brian tha thiĩ t tĩ tĩnh. Nhĩ ng chĩ đĩ đĩ ng lĩ i đĩ c. Nhĩ ng ngày lĩ , Brian thĩĩ ng mĩ i mĩ con chĩ đĩ n nhĩ , hay cũ ng đi ấn vĩ i bĩ con anh, nhĩ ng chĩ Hà thĩĩ ng tĩnh cách tĩ chĩ i. Vĩ cũ a Brian, không biĩ t mĩ t vì bĩ nh gĩ, đĩ lĩ i cho anh đĩ a con trai 3 tuĩ i. Brian là mĩ t nhĩn viĩn quĩ n trĩ trung cũ p, làm vĩ c cho mĩ t cũ ng ty tài chĩnh. Mĩ i khi đi cũ ng tác xa vĩ , ngoài vĩ c mua quà cho thĩ ng Chris, Brian không quên mua mĩ t món quà đĩnh cho Bĩ n. Anh không đĩm mua tĩ ng chĩ Hà vì ngĩ i chĩ lĩ i sĩ tĩ chĩ i nhĩ nhiũ u lĩ n trĩ c đó. Rĩ i Brian cũ i vĩ lĩ n nĩ a. Vĩ anh là mĩ t ngĩ i làm cũ ng hĩng. Đĩnh cũ i diĩ n ra linh đĩnh. Thĩ ng Bĩ n đĩ c nhĩ làm em bé cũ m hoa đi trĩ c cũ dũ chú rĩ . Chĩ Hà cũ ng đĩ c mĩ i và cũ mĩ t. Brian giĩ i thiũ u chĩ Hà vĩ i vĩ rĩ t ấn cũ n và trĩ nh trĩ ng. Hai gia đĩnh tĩ đó gĩ n gĩ hĩ n.

Trong nhĩ ng ngày lĩ , vĩ chĩ ng Brian đĩ n thĩm mĩ con chĩ Hà, và ngĩ c lĩ i chĩ Hà cũ ng đĩp lĩ mĩ i khi cũ đĩ p.

Sau sinh nhĩ t mĩ i tuĩ cũ a Bĩ n không lĩu, chĩ Hà ngĩ bĩ nh. Bĩc sĩ khĩm phĩ mĩ t cũ c bĩ u nhĩ trong tĩ cũ ng chĩ và cũ n phĩ i đĩ c cũ t bĩ ngay. Khi điĩ n giĩ y tĩ đĩ ng ý giĩ i phĩ u, chĩ Hà mĩ i biĩ t rĩ ng mĩnh không cũ ngay cũ mĩ t ngĩ i thĩn thích iĩ Mĩ . Chĩ không lo đĩ n mĩnh bĩ ng lo cho tĩĩ ng lĩi cũ a Bĩ n. Chĩ là chĩ đĩ a duy nhĩ t cũ a thĩ ng bé. Không cũ chĩ đĩ i nó không biĩ t sĩ ra sao. Chĩ Hà hoĩ ng sĩ khi nghĩ đĩ n điũ bĩ t hĩ nh cũ thĩ xĩ y ra. Chĩ mĩ i vĩ chĩ ng Brian đĩ n bĩ nh vĩ n đĩ nhĩ anh chĩ làm ngĩ i bĩ o trĩ Bĩ n cho đĩ n khi Bĩ n đĩ c mĩ i tám tuĩ i, nĩ u chĩ gĩ p phĩ i chuyĩ n bĩ t trĩ c. Vĩ chĩ ng Brian xĩc đĩ ng nhĩ n lĩ i. Bĩ nh cũ a chĩ không cũ gĩ trĩ m trĩ ng. Mĩ xĩng vĩi hĩm, chĩ bĩnh phĩ c và tĩ p tĩ c cũ c sĩ ng vĩ i con trong cũ n nhĩ .

Hai mĩ i hai nĩm trĩ qua. Chĩ Hà đĩ giĩ đi nhiũ u theo thĩ i gian. Cũ gĩ Vĩ t Nam hai mĩ i bĩ y

tu i, m i ngày nào m đã a con còn đ h n, đ t chân lên n c M , bây gi đã là m t bà m năm m i tu i. Bị n cũng th . Anh chàng không còn là c u bé su t ngày ph i mình trên cát nh ng đang là sinh viên năm chót ngành hàng h i c a tr ng đ i h c Boston. Có l n Bị n đã a v nhà m t cô gái tóc vàng, gi i thi u v i m là b n gái. Chuy n con trai có b n gái là chuy n bình th ng, ch Hà ch mong Bị n đ ng vì th mà xao lãng vi c h c hành.

V ch ng anh hàng xóm Brian đã ly d nhau. L n n y Brian không c i v khác, và cũng không tìm đ n ch nh l n tr c. Anh quy t đ nh đ n nhà đi ti u bang khác. Th ng Chris, con trai anh, v a h c xong trung h c thì đ ng lính. Anh không có con cái gì v i ng i v sau, nên anh ch ng còn gì ph i b n tâm lo ng. Trên đ ng ra phi tr ng, Brian ghé nhà chào ch Hà. L n đ u tiên sau bao nhiêu năm quen bi t, ch Hà l ch s và tha thi t, choàng tay ôm nh Brian. Ch nói nh : “Chúc anh đi bình an và thành công, có đ p nh v thăm, tôi v n đ đây”. Brian xúc đ ng: “Tôi s không bao gi hi u đ c Hà”. Ch Hà c i nh : “Vâng, anh s không bao gi . Chúng ta s ng trong cùng m t xóm nh ng hai th gi i tâm linh xa cách. Tôi ch ng bi t nói sao h n. Xin l i anh v y”.

C bà Karen ch t tr c cũng đã đ l i m t kho ng tr ng tinh th n và c v t ch t, không có gì bù đ p đ c trong đ i s ng c a c Paul. S c kh e c a c , vì th , ngày càng gi m sút. Ch Hà r t lo cho ng i láng gi ng g n g i c a mình. “Không ch ng c Paul cũng s ra đi”, ch than th m. Th t v y, bu i h n v i bác sĩ l n đó kéo dài lâu h n. Bu i chi u, xe c u th ng không đã a c tr v nh th ng l . Bác sĩ gi c l i b nh vi n và kho ng tu n sau thì c ch t. Ng i bà con xa l i đ n đ n nhà, c t c . Vài tu n sau, m t t m b ng “Nhà bán” đ c c m tr c sân.

Ngày ra tr ng c a Bị n đã đ n. Trong m i ý nghĩa, đ i v i ch Hà, là m t ngày tr ng đ i. Bao nhiêu năm nay ch ch đ i m t ngày này. Ch th m nghĩ “n u bây gi ch có giải ph u thêm l n n a, và ngay c có ch t đi, thì cũng không ph i lo ng nh m i năm tr c”. Ch đ tính r t nhi u ng c nhiên dành cho Bị n. M con s t ch c m t chuy n đi ngh hè xa, Paris hay London ch ng h n. Anh Brian th ng nh c nh ng c nh l kh p n i mà ch ch a bao gi dám m t ng t i. “Bao nhiêu lâu r i nh ?”. Ch nh m tính th i gian hai m i năm m con ch s ng h m hiu trong “cul-de-sac” vùng ven bi n Plymouth n y. Bu i sáng l ra tr ng, ch đ n tr ng đ i h c r t s m và ch n m t ch ng i t nh t đ có th th y rõ con mình trong l ph c t t nghi p màu đen, s p hàng ch nh n lãnh văn b ng. Ch Hà hãnh di n và c m đ ng a n c m t. Không ai bi t đó là nh ng gi t n c m t m ng vui hay đau xót c a m t bà m đã hy sinh cho con su t hai m i hai năm. Bị n nh n văn b ng xong, ch m ch m b c xu ng l đài. Ch Hà đ ng d y dang tay ch , nghĩ r ng Bị n s đ n trong vòng tay trìu m n c a m . Ch m m t ngày đ c nghe ba ti ng “Cám n m ” t chính mi ng Bị n c t lên. M t s tr n đ n gi n nh ng quý giá nh t mà m i bà m c n đ c tr . Ngày đó s là hôm nay. Ch nghĩ th . Ch v n dang tay ch nh ng Bị n đã m t hút trong đám b n bè nh n nh p. Qu ng tr ng v ng đ n. M i ng i đang l n l t ra v . Ch Hà nóng ru t đi v phía cu i hành lang tìm con. ó, đ i chân

c u thang, Bi n và cô b n gái tóc vàng, đang hôn nhau th m thi t. Th y ch , h buông nhau ra. Cô gái tóc vàng v n v: “Hôm nay là m t ngày đáng nh c a hai đ a tôi. Tôi mu n bà cùng chia x”. Ch Hà đ p: “Vâng. Tôi bi t. Hôm nay cũng là ngày ý nghĩa nh t đ i v i tôi n a”. Ch đ ang nghĩ v ngày t t nghi p k s hàng h i c a đ a con trai duy nh t c a ch . Cô gái ti p: “Th thì t t quá. Chúng tôi đ nh mùa hè này s c i nhau”. Ch Hà ng c nhiên: “Cái gì?” Cô gái đ p: “Xin i. Tôi t ng là bà đã bi t tr c r i. Ben đ ngh sáng nay và tôi đã nh n i. Chúng tôi ch a ch n ngày nh ng có i mùa hè này thôi. Sau đó chúng tôi ph i v mi n Nam coi sóc hăng x ng c a ba tôi”. Ch Hà quay sang Bi n, h i b ng ti ng Vi t h i n ng gi ng: “Có đúng th không Bi n?” Bi n nhìn xu ng chân, không đ p. Không đ p có nghĩa là th a nh n. Đ a con trai duy nh t s p s a c i v mà ch Hà không h hay bi t. Ch gi n đ b c xu ng c u thang không nhìn i.

Ng i trên chi c gh x p cũ bên b bi n, ch Hà ôm m t khóc. Ch khóc không ph i ch vì gi n Bi n nh ng khóc nhi u h n cho cu c đ i h m hiu cô đ c c a mình. Hai m i hai năm. Cu n phim dĩ vãng đau lòng c a cu c đ i ch m t i n n a chi u i.

T t c b t đ u t m t bu i chi u khi ch Hà nh n đ c m nh gi y nh v i hàng ch : “Anh đã tr n tr i và đ ang tá tuc t i nhà m t ng i quen Chu H i. Em ra Chu H i g p ngày mai. Đ ng cho ai bi t. H i nhà ông Đ n. Khang”. Ch Hà m ng đ n phát khóc. Khang còn s ng và bình yên. Năm năm dài t mùa bão i a 1975, ch Hà thêu đ t gi c m đoàn t v i ng i yêu b ng s i ch hy v ng vô cùng mong manh. Nhi u i n ch Hà c xua đi ý t ng r ng Khang đã ch t ngoài m t tr n hay đã v t biên ra n c ngoài. Di Thanh, v k c a ba ch Hà, th ng b o: “Coi th trong tr ng có th y nào ch a v thì cô ch n m t th y, đ ng ch đ i th ng Khang làm gì vô ích. Nó không ch t thì cũng có v và ba b n đ a con r i”. Không. Khang c a ch không ch t. Khang c a ch ch a có v và không có ba b n đ a con. Khang v n s ng và đ ang tìm ch . Anh chàng sinh viên khoa h c g c mi n Trung, đ y kèm toán lý hóa i p m i cho ch ngày nào, v n còn s ng. Anh chàng ngh sĩ v i cây đàn guitar cũ, m i chi u đ i giàn hoa gi y bên hiên nhà, đ m đ i nhìn cô n sinh Tr n Th Thu Hà mà hát: “N y ng i yêu ng i yêu tôi i, bên kia sông là ánh m t tr i...” v n còn s ng.

Sáng hôm sau, nh i đ n trong th , ch Hà thu x p vài đ đ c cá nhân và đi tìm nhà ông Đ n p Chu H i, ngoài Bà R a. Chuy n xe Sài Gòn Vũng Tàu đ n tr vì b xét nhi u i n. Khi ch tìm ra nhà ông Đ n thì tr i đã t i. Ông đ t ch Hà đ n m t chòi lá ngoài ru ng, ó, Khang b ng da b ng th t đ ang ch đ i ch . Hai k yêu nhau cu i cùng đã g p i nhau trong bi n đ i dẫu b . H trao cho nhau chi c nh n c làm tin trong chi c chòi lá m c. Không có m t tr i r c r bên sông nh ngày x a Khang th ng hát, nh ng ít ra h đã s ng sót. Trong chi c chòi lá ngoài v n nhà ông Đ n, h h a cùng nhau, dù thu vàng h đ hay n ng d i m a đ m, s diu nhau đi h t cu c đ i còn i.

Kho ng ba gi sáng, ông Đ n ra chòi g i hai ng i d y, đã a ra ngoài sông và g i h cho chuy n v t biên s p kh i hành. Ông không đi vì đã a con trai ông, b n tù c a Khang, v n còn trong tù.

Chi c ghe v t biên quá nh . Chi u dài ch m i m t mét và chi u ngang v n v n m t th i r i. Dù nh bao nhiêu thì đi v i Khang, m t tên tù tr n tr i, không còn là đi u ch n l a. Dĩ nhiên ch Hà cũng th . Đi i c a ch đã thu c v Khang. Dù ph i ch t trên bi n c h cũng s không ân h n vì ít ra s đ c ch t bên nhau trong chung th y v ch ng.

Tháng Chín b t đ u mùa bi n đ ng nh ng ghe ch y b n ngày đ u không có chuy n gì tr ng i. Ghe đi v h ng đông. Không còn lo s vi c tàu công an biên phòng ch n b t. Tuy nhiên, ngày th năm thì ghe ch t máy. Chi c la-bàn c a h ng đ o sinh th ng dùng trong nh ng trò ch i, không xác đ nh đ c v trí c a chi c tàu, đang ở đâu và s trôi d t v đâu. Anh tài công không s a đ c máy ghe, đành phó m c cho đ nh m nh, đúng h n là cho gió m a, đã a đ y chi c ghe đ n đâu thì đ n. Ghe trôi d n v h ng nam. Th c ph m h t. N c u ng cũng h t. May mà tr i không có bão l n. N u không, ch c n m t c n sóng m nh cũng đ đ l t c chi c ghe đang ch i v i trên bi n c .

Nh ng ng i còn s c kh e thay phiên nhau tát n c. Th nh tho ng có m t c n m a. Nh ng ng i ng i trên sàn ghe căng t m ny-lông đ h ng n c và chia nhau th m gi ng. V đêm, bi n đến nh chi c mi ng con cá m p kh ng l chu n b nu t ch ng đoàn ng i đang trong c n đói khát. Nh ng đám mây đen đ y đe đ a đang v n vũ bay v . Qua ngày th sáu, ch ng còn ai đ s c dù ch đ khóc than hay c u nguy n. Ti ng c u kinh, ti ng ni m Ph t cũng im b t. Trong nh ng đi u im b t, có c ti ng khóc c a đã a bé b s t trong đêm đ u khi ghe v a ra kh i c a. M t ng i nào đó t h m ghe nói v ng lên: “Thôi ch buông cháu ra. Cháu nó đã đi lâu r i”. Gi ng m t ng i đàn bà cãi l i: “Ai b o th . Con tôi m nh kh e th này mà n x u m m x u mi ng nh r a. Ng đi con, m th ng”. T i nghi p bà m . Đã a bé đã ch t t lâu. Bà m ôm xác đã a con hai tu i su t hai ngày đêm mà không nói, đúng ra là không dám nói, m t l i. Bà m không mu n nhìn c nh ng i ta ném xác con hai tu i c a bà xu ng bi n. M i ng i đ u ki t s c.

Không ai còn đ s c đ chia bu n hay khuyên nh bà. V l i, lát n a đây, bi t ai s chia bu n ai. Không nói ra, trong lòng m y ch c ng i trên chuy n h i hành vô đ nh này, cũng đang nghĩ đ n cái ch t.

Và c th , ngày th b y, ngày th tám l n l t trôi qua trong đói khát và ch đ i. Vài chi c tàu

bi n đi ngang, xa tít ngoài kh i. Nh ng ng i đàn ông v i vã t m d u vào áo qu n đ t lên làm t n hi u. Không có m t t n hi u tr i. Nh ng chi c tàu bi n không th y hay th y mà không quan tâm c u v t.

Ngày th m i. Trong lúc ch Hà đang thiu ng thì ti ng Khang v ng xu ng. “Có tàu đánh cá Thái Lan t i. M y bà, m y cô tr n xu ng h m h t”. H m ghe quá nh . B c đầu cũng đ p ph i ng i. M t s đàn bà y d u máy bơi vào m t. Cu n tóc cao đ gi làm đàn ông. Úp m t vào i n ghe không dám nhìn lên. Nh ng câu chuy n v h i t c đ c nghe k nhi u i n t nh ng ng i đi t vi t th v , làm m i ng i run s khi liên t ng t i s ph n mình. N p h m b ai đó m tung. Ánh sáng r i vào, soi rõ nh ng khuôn m t ngâm đen c a đám th đánh cá Thái Lan. Chi c ghe v t bi n b chúng kéo bu t vào ghe đánh cá b ng s i dây th ng l n. T ng ng i, b t k đàn ông, đàn bà hay con nít đ u b kéo lên kh i mi ng h m. T t c ph i c i áo qu n đ chúng khám xét. N trang, đ ng h , ti n b c đ u b chúng c p s ch. Chúng khám xét t ng ngấn tàu, đám th ng nh ng thùng d u, thùng n c u ng, chúng nghi ng có d u ti n đ , vàng b c. S ph n , kho ng hai ch c ng i, t các bà m năm sáu m i tu i cho đ n m y em bé ch h n m i tu i b d n vào m t góc. Đàn ông, con nít b đ y xu ng d i h m ghe. M t tên h i t c c m súng đ ng trên mi ng h m ghe, trong khi hai tên khác c m dao ch t cá l n b ng đ ng ch n hai đ u. Khám xét xong. Chúng th o lu n v i nhau b ng ti ng Thái. Không hi u b n h i t c bàn nhau nh ng gì, ch nghe ti ng chúng c i s c s a. M t tên, có v ch huy, li c nhìn v phía đám ph n đang đ ng. H n ch m ch m b c t i, nhìn k m t t ng ng i. M i khi h n ch vào ai thì hai tên h i t c đàn em kéo cô gái b t h nh đó ra kh i nhóm. Ng i th sáu và cũng là ng i cu i cùng là ch Hà. Ch s h i b t khóc. M y cô gái kia cũng khóc thét lên. M t bà m b c ra, qu xu ng s n ghe v a l y v a khóc, xin tha cho con gái m i l m tu i c a bà. N c m t và nh ng l i van xin c a bà m không lay đ ng đ c tâm h n c a nh ng con ng i không còn m t chút l ng tri. B n h i t c cu n dây đ kéo chi c ghe l i g n h n. Chúng đ y ch Hà và năm cô gái cùng s ph n sang tàu đánh cá. M t tên đ a dao ch t đ t s i dây th ng. Hai chi c ghe t t xa nhau. Bên kia, ch Hà còn nghe ti ng Khang gào lên, trong đau th ng, b t l c.

Sau su t bu i chi u tàu ch y v h ng nam, nhóm ch Hà sáu ng i đ c đ a đ n m t hòn đ o san hô. B n h i t c ra l nh h b c xu ng tàu. Hai cô gái không b c n i. Cô gái nh tu i ngã qu lên m t b i san hô. Nh ng mũi san hô nh n nh chông đâm vào đùi cô, da th t t ra, máu ch y đ c đùi. Ch Hà và nh ng cô gái còn s c, g ng g ng dìu nhau lên đ o. Sáu ng i ng i trong m t hang đá cách xa b , ôm nhau khóc. M t tên h i t c ghé ngang, ném cho h m t h p gi y đ ng c m tr ng và thùng n c u ng nh . H n ch vào mi ng ra d u. Ch Hà chia m i ng i m t n m c m và chuy n tay nhau thùng n c. Không ai dám ng , hoang mang, lo l ng nhìn nhau, liên t ng đ n m t đ i u b t h nh không tránh kh i. Đúng v y. Kho ng n a khuya, nhi u ti ng chân n ng n đi v phía hang đá. Hàng ch c tên h i t c tr i. Ng n đèn bi n l loi trên đ o soi bóng đám h i t c đang đ t i nh nh ng bóng ma tr i. Chúng v c ch Hà và năm cô gái d y. Kéo tay t ng ng i ra ngoài bãi cát. M t cô gái v a c t ti ng khóc đã b m t tên h i t c đánh m y b t tai. Chúng h m hi p ch Hà tr c. Nh ng m i kim đâm đau bu t vào da th t ch . Ch nh m m t, không khóc thành ti ng nh ng n c m t c tuôn theo c n đau đang ch y

dài vào t n m i t bào. B n h i t c say s a, điên cu ng, man r trên thân th c a nh ng cô gái Vi t Nam y u đ u i. Và c th chúng thay phiên nhau h m hi p t ng cô gái. Ti ng cô bé m i l m tu i b th ng thét lên trong đau đ n. Không ai nghe. Không có Chúa và Ph t. Trên cù lao san hô ngoài v nh Thái Lan ch có ti ng khóc c a sáu con chim non Vi t Nam và ti ng c i man r c a b y ác đ u Thái Lan. Sau vài gi , b n h i t c ra đi, b m c sáu cô gái v i thân th l o i n m ng t x u trên cát. G n sáng h c lê l t đ n g n nhau, giúp nhau lau nh ng v t máu còn đ ng l i trong thân th tr y tr a và diu nhau đi tìm ch n m qua đêm. Đây ch m i là đêm đ u tiên trong chu i ngày kh nh c dài vô t n.

Bu i sáng, chi c tàu h i t c l i ra kh i. Ch Hà và m t cô gái g ng g ng đi vòng quanh đ o, v i hy v ng mong manh tìm đ c m t n i đ tr n. Hòn đ o th t ra ch là m t cù lao nh tr i lên gi a v nh, chung quanh toàn là san hô nh n, nhìn ra xa ch th y m t m mây n c t n chân tr i. Không ai bi t n i này là đâu, hòn đ o này tên gì và ngày mai, đêm mai, đ i h s ra sao. Cũng t nh ng h c đá đó, ch Hà bi t r ng nhóm ch không ph i là nh ng ng i đ u tiên b b t vào đây. R i r t trong các h c đá là nh ng m nh áo qu n rách t t i còn dính máu, đ u tích c a nh ng ch ng c , đ u tranh, c ng b c, hành h . Nhi u n i còn có c tên tu i, đ a ch , chuy n ghe, ngày ra đi và b n bãi kh i hành c a ng i b c h nh. M t ch ghi: “Em là Lê Th ..., ph ng ... th xã B c Liêu, ai đ c đ c xin báo dùm cho m là bà Phan Th ... bi t”. M t ch khác: “Tôi là Nguy n Th, đ a chCách M ng Tháng 8, Qu n 10, Sài Gòn, b b t vào đây ngày 15 tháng 2 năm 1978. Ghe tôi có 74 ng i, vào đây còn s ng đ c 21 ng i. Ai đ c đ c tin này làm ph c báo cho gia đình tôi bi t”. Và c th , trong m i h c đá, m i m t b ng, đ u có đ u v t c a nh ng ng i ph n Vi t Nam b t h nh b b t đ n tr c, b h m hi p tr c, và có th đã ch t tr c.

Bu i chi u, khi nhóm ch Hà lay hoay ch a tìm ra m t cách tr n thì chi c tàu đánh cá Thái Lan l i tr v . Chúng đem cho nhóm ch m t thùng c m, m t ít cá khô m n và m t thùng n c. Ch Hà l i chia thành sáu ph n và khuyên m i ng i c g ng ăn đ s ng. Cô bé m i l m tu i, có bà m qu van xin b n h i t c, không ăn u ng đ c. Sau m t đêm b hi p d m t p th cô bé ki t s c. V t th ng do mũi san hô nh n đâm vào mũi cô bé hôm qua cũng b t đ u nhi m trùng. Chân cô s ng đ . Cô bé s t. Mi ng không ng t g i “m i” trong mê s ng. Ch Hà ng i bên c nh cô bé, th m nghĩ, n u đêm nay b n h i t c quay l i đây hành h l n n a nh đêm qua, cô gái này s ch t. Sau vài phút suy nghĩ, đ n đo, ch Hà đ ng đ y đi v phía cu i bãi, n i chi c tàu đánh cá đang th neo. Đám h i t c ng c nhiên nhìn ch , có tên b t c i hô h . Ch Hà ch v phía hang đá. Đám h i t c nhìn nhau, bàn tán, cu i cùng m t tên đ ng đ y đi theo ch . Ch Hà đ a tên h i t c đ n ch cô bé b th ng ò ùi và ch vào trán cô gái. H n nhìn v t th ng s ng đ và s vào trán đang b s t c a cô bé. H n không nói gì, ra đ u cho ch đ a cô bé vào phía trong hang, r i b đi.

N a khuya, b n h i t c l i đ n. M t tên c m đèn pin đi tr c. Nh đêm qua, chúng kéo t ng ng i ra ngoài bãi, ti p t c hành h m t cách man r . Ch Hà không khóc. Ch n m im nh

m t xác ch t. Đêm nay ch c m th y b t đau h n b i vì trí óc ch ch t p trung vào cô bé. Ch van vái chúng đ ng hành h cô. Cũng may, tên c m đèn pin, chính là tên đi theo ch h i chi u, đã d n tr c đ ng b n hãy tha cho cô bé. H n đem theo đèn pin c t đ nh n di n cô. Và c th , ngày th ba, th t , m i đêm đ u có b n h i t c ghé qua.

Đ n ngày th năm, b n chúng không tr i. Nh ng ch Hà cũng hoàn toàn không còn bi t gì n a. Không ai trong sáu cô gái còn ý th c gì v nh ng s vi c chung quanh. Sáu thân th l o , nh y nh a đang n m ch ch t. Ch có ch t m i không bi t th nào là đau đ n. Ch t là m t i thoát thanh th n nh t trong lúc này. Ch Hà thi p đi trong c n mê.

Khi t nh d y, ch th y mình n m trong m t căn phòng b nh vi n. M t bác sĩ ng i M , kho ng ngoài 60 tu i, có đôi m t hi n t , đang đ ng bên c nh. Bình n c bi n treo trên góc gi ng. Ông t gi i thi u b ng ti ng Vi t khá thành th o, tên ông là John Breston, làm vi c thi n nguy n giúp ng i Vi t t n n t i Thái Lan t hai năm nay. Ông bóc cho ch m t múi cam. Ch đ a tay trái c m l y. Ch khi đó, ch m i bi t mình s ng sót. Ông bi t r t rõ ch t đầu t i nh ng không nh c gì v nh ng chuy n đau lòng đã x y ra. Ch nhìn chung quanh nh ng không th y có ai quen. Ch h i ông v s ph n c a năm cô gái đ ng c nh ng , nh t là cô bé m i l m tu i. Bác sĩ Breston cho ch bi t sau khi đ c tàu h i quân Thái Lan c u v t, h đã đ c chuy n đ n nhi u b nh vi n khác nhau. M i ng i đ u đang d n d n bình ph c. Ch Hà n m trong b nh vi n g n m t tu n l , tr c khi đ c chuy n v tr i Panat Nikhom đ lo th t c đ nh c . Ch h i thăm v n phòng Cao y và nh ng chuy n tàu đ n cùng m t th i gian v i ch nh ng không m t ai bi t gì v Khang, cũng nh s ph n chuy n tàu kh i hành t Chu H i.

Kho ng hai tu n sau khi xu t vi n, ch Hà l i ph i tr vào b nh vi n. Ch nghĩ có th ch là m t c n s t nh . Bác sĩ Breston, sau khi khám s c kh e, th máu, d n ch Hà ngày mai tr i. Sáng mai, khi ch đ n, bác sĩ Breston m i ch vào phòng riêng. Ông l t h s b nh lý c a ch , nhìn chăm chú vào m t ch và nói nh , th t nh , nh ch đ m t mình ch nghe. Ch Hà không tin nh ng gì bác sĩ Breston nói là s th t. Ông đ a ch coi k t qu th nghi m. Ch Hà v a coi xong là ôm m t khóc. Nh m t ng i cha hi n t , bác sĩ Breston b c t i đ t tay lên vai ch và an i: “Khóc đi. Hãy khóc nhi u nh cô c n đ c khóc. Nhi u khi không có ph ng thu c nào t t h n là n c m t”. M t h i lâu, khi n c m t giúp v i d n c n đau xót, ch l y h t can đ m nói: “Ph i b nó đi, bác sĩ ”. Ch cay đ ng nói ti p: “Đó là di s n c a m t t i ác”. Ch Hà k l i m t cách chi ti t hành trình v t biên mà ch và năm cô gái đã tr i qua. Bác sĩ l ng nghe m t cách trang tr ng và c m thông. Cu i cùng ông ch m r i: “Vâng, đi u đó tùy i cô. Trong t cách bác sĩ, tôi s làm theo quy t đ nh c a cô, m c dù nh m t con ng i, tôi không h n đ ng ý nh v y”. Không đ i ch Hà ph n ng, ông ti p: “B i vì, làm th nào cô bi t đó là di s n c a m t t i ác? Và dù có đúng đi n a, di s n đó không th là t i ph m khi nó ch là m t bào thai”. Ng ng m t chút ông gi i thích: “Năm cô gái trong cùng chuy n c a cô đã đ c chuy n sang nhi u tr i khác nhau đ b o v quy n riêng t và an toàn cho t ng lai h . Chuy n c a cô i đây không ai bi t. Chúng tôi, th m chí, cũng có th đ a cô ra ngoài tr i, s ng v i m t nhà b o

tr , sau khi sinh xong và ngh ng i, chúng tôi s giúp cô hoàn t t th t c đ nh c . Ch Hà th c m c: “Còn đã a bé?” Bác sĩ đáp: “Đã a bé vô t i. Chúng tôi s có ng i lo ng cho nó. H i thi n nguy n s tìm cho nó cha m nuôi đ nuôi d ng nó nên ng i. Nó có th không bi t quá kh c a cha m đã sinh ra nó nh ng ch c ch n s có m t t ng lai t t đ p nh b t c đã a tr nào khác trên th gi i”. Ch Hà m m lòng tr c s tha thi t, tình th ng ng i, tính thuy t ph c trong lý lu n c a bác sĩ và b n tánh h ng thi n t nhiên c a ch , nên ch p nh n đ ngh c a ông.

Bào thai m i ngày m t n. Đêm đêm ch n m ng nghe ti ng c a c a đã a bé s p chào đ i và th ng cho s ph n b t h nh c a con nh th ng l y chính cu c đ i kh n kh c a ch . Đã a bé s không bi t cha và cũng s không bi t m . Làm sao m t con ng i có th “s ng x ng đáng nh m i đã a tr khác trên th gi i”, nh l i ông bác sĩ nói, n u sinh ra không cha m , không quá kh ? Và khi giao nó cho h i t thi n, ch s làm gì v i cu c đ i còn l i c a mình?

Ch s v đâu trong trái đ t n y? Ch không th v l i Vi t Nam đ s ng v i bà v k c a ba. Khang có th đã ch t. Cho dù Khang còn s ng đi n a, ch cũng không nên g p l i Khang. G p l i đ làm gì. Bên kia sông không ph i là ánh m t tr i nh Khang th ng lý t ng hóa mà là bóng t i, là l làng, kinh r . Ng i duy nh t trên đ i này, cùng c nh ng b t h nh nh ch không ai khác h n là đã a bé đang n m trong b ng ch . Bác sĩ Breston nói đúng m t đ i u: đã a bé hoàn toàn vô t i. Ch đã a tay vu t ve chi c b ng tròn nh đ xin l i và h a v i con: “M s sinh con ra, s m con đ m t n i th t xa, đ đó s không ai bi t đ n m con mình. M s nuôi con nên ng i. Chúng ta s s ng v i nhau. Con có th s không bao gi bi t đ n quá kh c a cha m con, nh ng con s có t ng lai b i vì con có m ”. Bu i chi u ngày 11 tháng 6 năm 1980, th ng bé c t ti ng khóc chào đ i trong m t b nh vi n nh Bangkok. M nó cũng khóc, và ngay c khóc nhi u h n nó. Bác sĩ John Breston b o ch đ t tên con. Ch đáp: “Hãy đ t tên nó là Bị n, b i vì nó là con c a bị n”. Ch gi l i h Lê, là h c a Khang đ làm k ni m. Sáu tháng sau, đích thân bác sĩ John Breston lái xe đã a m con ch Hà ra phi tr ng đ M đ nh c .

Hai m i hai năm sau. Hai m i hai năm ch s ng trong âm th m và ch u đ ng. Ch không mu n ai bi t v mình. Hai m i hai năm ch s h i và tr n tránh con ng i. Hai m i hai năm, sáng nay là l n đ u tiên ch gi n đ v i con ngay tr c m t ng i v ch a c i c a nó.

T i sao? Ch t h i. T i sao ch có th ph n ng nh th đ c nh ? Ch đã hy sinh hai m i hai năm, t i sao ch l i không th hy sinh m t l n chót vì h nh phúc c a con? L ra ch nên vui khi th y con trai duy nh t c a ch s p s a có m t gia đình, m t ng i v do chính nó ch n l a. L ra ch nên vui khi đã làm xong l i h a v i chính mình hai m i hai năm tr c. Đúng th . Ch ch a s ng tr n v n v i l i h a c a mình. Ch h i h n v thái đ kh t khe c a mình ban sáng.

Đã Con Của Bà

Tác Giả: Trán Trung Đáo

Chúa Nhật, 30 Tháng 11 Năm 2008 05:58

Chiều nay, người Bà nhìn trẻ vào nhà, chắc sẽ xin lỗi con. Bà nhìn ngoan lắm, chắc chắc nó sẽ vui và tha thứ cho mẹ. Chắc thím hờn a sẽ không buồn, không rời đi nếu mẹ nói khi tiễn con đi về California về đi về. Còn đi chi? Chắc chắc chưa chắc. Chắc làm gì có cuộc đời riêng. Cô giáo viên Trần Thị Thu Hà đã chết trong một đêm trăng khuya trên đò san hô năm đó.

Chị Hà về đi về đàng dầy đàng về gặp con.

Một người đang đàng chắc sau lưng chắc lâu. Chắc quay lại, thì ra đó là Bà: “Bà con đâu?” Chắc hỏi trong lòng. Bà đáp: “Cô ở về California một mình rồi. Chúng con đã chia tay nhau”. Chị Hà thắc mắc: “Tại sao?” Bà không nói, bưng cái ôm chầm lấy mẹ: “Mẹ. Mẹ tha thứ cho con. Con xin lỗi mẹ. Khi mẹ ra về con mới hiểu ra rằng con có thể sống không có Linda nhưng không thể không có mẹ”. Chị Hà cảm động đến rơi nước mắt. Chi vuốt mái tóc hỏi quăn của con: “Con tôi thật sự trở nên thành rồi”. Hai mẹ con ôm nhau khóc. Lần đầu tiên trong đời mình, chị Hà khóc vì hạnh phúc, một khái niệm mà hai mẹ con năm chị chửa từng nghĩ tới. Tháng sau, Bà đi chợ nhàn làm kẹo socola khí hàng hỏi cho một hãng tàu buôn lớn ở Boston. Hai năm sau Bà nhìn lại gia đình về một cô gái Việt Nam hiện hiện. Chị Hà tiễn tiễn từng bước đi mua từng về chị nhìn Bà ngôi nhà của của Paul, để làm quà tặng cho con. Và sau đó không lâu, khu nhà yên tĩnh vùng biển, lại lại náo vang lên tiếng khóc trẻ thơ, báo hiệu một sự sống về a mẹ đi đi đến nơi tiếp cuộc về hành biển đi không cùng của thời gian và vũ trụ.